

1908-02-20

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Eskild Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Afventer transskription.

Sender's location:

Burtangorg

Archive:

Mappe 58 nr. 34

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Bustengog 20-2-08.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 88 Nr. 84

Kære Edel! J. går og bryder mit
hoved halvt i stykker for at komme ud,
om j. har skrevet til den Fødselsdag
eller ej. Men da j. endnu ikke tror og håber
det, men ikke ved det, så må j. heller
skrive mig en kraftig lykønskning, og
sende mig et par penge fler. Her j. glæder
at høre, må du undskyldte, det er så
fordi j. i den tid j. skulde have gjort det,
har været om fra Bamsel til Origen og til
Bamsel igen og så til Klatten, at leve mig til
at tage til Vatikheden over Maas, og tilbage
til Maas for at følge med Jansens til Garoot,
Papandeggen, Garoot til Bustengog. Og j. har
set så meget. Ved du hvad j. har gjort idag
j. har udstoppet et langt spejle, bare det
vil bevare sin smukke grønne farve med
blå og gule pletter og meget røde undersider
af oryger, men j. er bange farverne taber sig.
J. kalder den Querside, for da er rigtig mig

den, og Jon Jemte så blev meget stolt og gjorde
af den, (vi købte jo to hver af den, 2, for
den første var for lille) så tog hun den i hænderne
og gav sig for at sige til at syge Orfeus sang
til Eurydike til den, og det er en meget fin
sang, som Bodet Marie måtte kan syge for
Jeg. Nu kan du vel vide det er ikke et alder.
dage. Nu er den dog ikke så gammel, men
trods sine gamle farver, var den rigtig
Eurydike nok nu vil vel kunne, for det
var en af de kæreteste gæsterinder som
sagnet fortæller om, og når du engang får
at høre om de smukke gamle gude-sage,
for du måtte også at høre om hvordan
Orfeus hentede Eurydike op fra Underverden
nu, des. ikke helt, for han vandt sig om
på vejen, og derfor sank hun tilbage til
underverdenen. Du ved måske at i eventyr
er det også sommetider at prinsesser ikke
må vende sig om. Se idag for du er

rigtigt brev, De skal nok få billedkort
også, når De tur kommer. De fik som
vidder her i brevet er fra en vinge jeg
fik i Bangid, og vingen sad på en fugl
j var med et spist til middag. Der
var flere fugle, for de var ikke ret store.
Det er slags beklædere, det kan Morten
C. sige det høder er. De kom en malay,
(ja det var vel egentlig en javaner) med de
fugle i en kurv, levende var de. Han
vilde også at fru Præm, skulde
købe en lille hejre til lille Ellen at
lege med, men jeg sagde, at hejre kan hugge
i øjnene, så hun fik den ikke og havde
vist ikke fået den alligevel. Det er
den slags små hejre, som her vidder
de kaldet af i rismarkerne, nogle
er hvide med brungul
hals og hoved, andre
har desuden grad vinger

For! Du maa have faldt ondt paa mig, for jeg har
da! undskyld mig, det er noget du forstaaer, "kender" man sig
hvor det kommer til, og det er noget for.

eller nej, om jeg husker ret. Noget andet
har du Fru Oram mig en lyst at gaa sin
datter at lege med, en dæmperlyst, her
paa Jæns fridags jorden mindste hjort. der
er saa lille som en stor kanin, tror jeg
vil passe, der som en alm. kanin, og har
de fine ben. En mand:
Bænkil har den sådan en, men
han vilde ikke sælge den, han
vilde vise den frem for pengene paa markens
dage. Men han har vist ikke opgjort
habet om at sælge den. Jeg har mig en lyst
at tage sådan en med hjem, eller især en
frem og kalde sig en, de har sådan
mellemkolde gane, men da jeg har saa
mange børn, og de gerne alligevel tem-
melig østentligt vil de paa hjemvejen, eller
alt fald blive syge, høre snart efter
døen, så giver jeg det ikke. Til nu mange
gange, alle, det er noget du forstaaer, og
lev vel paa din. Din Fader.

